

Reacție la: „Regionalizarea României: câteva considerente cu privire la Moldova [de Vest]/ OPINIE”, autor „Aurelian Lavric - licențiat în Jurnalism, Științe Politice; specialist (studii postuniversitare) în Relații Internaționale; magistru în Știință Politică (Politologie), Management; doctor în Istorie.”

Apărut în *Moldova.org*, 30 ian. 2013, <http://externe.moldova.org/news/regionalizarea-romniei-c-teva-considerente-cu-privire-la-moldova-de-vest-opinie-235140-rom.html>

O primă observație, legată de „dramaturgia” textului. Materialul magistrului, licențiatului și specialistului Lavric care încearcă să-și acopere analiza urât mirositoare, poleită soft, într-un limbaj care se vrea științific, este de factură moldovenistă/rusească.

Chestiunea este limpede: în text nu există referire la poporul român ci, la „populația celor două state”. Ca și în alte materiale de „informare”, cuvintele *Basarabia-basarabean*, care leagă spațiul dintre Prut și Nistru de România-românească lipsesc cu desăvârșire. Tonul general, vis-a-vis de Unire are morgană unui discurs funerar. Mesajul nu poate fi decât manipulator, ca al caimacanului Vogoride care a falsificat alegerile din 1857 de la Iași: atitudinea celor cărora nu li se pare în regulă regionalizarea este numită „irațională”.

Fugăștia de „poporul român” ca dracu de tămâie. Acesta și spațiul lui trebuie segmentat, fracturat, separat.

Doi, știm că principalul sponsor al tezei moldoveniste are origini comuniste, fiind opera geopoliticii rusești. Tragicomedia este că Rusia a susținut parțial Unirea de la 1859, sperând să ajungă mai ușor la Strâmători prin „construcția” geopolitică românească. Rușilor nu le-a convenit faptul că, în urma războiului Crimeii (1856), județele Cahul și Ismail revin la Moldova. Cum la Congresul de Pace de la Paris, rezultat în urma războiului Crimeii, s-a hotărât ca românii să decidă Unirea, Rusia a înțeles că nu mai putea ajunge la Gurile Dunării doar prin Moldova. Avea nevoie, deci, de *Unirea* românilor. Astăzi, cu un stat român foarte slăbit (cucerit de interese minore din primele zile ale lui decembrie 1989), geopolitica rusească construiește viitorul la Gurile Dunării prin *fragmentare*. Și, astfel, în viitor, România trebuie să fie cât mai mică, fracturată, slăbită. Pentru că cel mai mare coșmar al aventurilor expansioniste staliniste este un istm ponto-baltic coerent și puternic. Este motivul pentru care Țările Baltice, Polonia, România, Georgia trebuie să *fie cât mai slabe*

Unirea a fost rezultatul eforturilor elitelor naționale de factură liberală, al „pașoptiștilor” dar și al țărănilor, adică al majorității românilor. Hora unirii a fost, de fapt, o salbă întreagă de dansuri populare pe întreg cuprinsul țării. Probleme cu unirea au avut toți cei care își pierdeau privilegiile. De asemenea, agenții Turciei și Austriei. O Românie puternică ar fi pus punct nu numai turcilor, dar și hegemoniei austriece în Estul Europei. Și, în general, s-a opus noua periferie socială care se hrănea prin cumpărarea funcțiilor.

Poporul a primit cu exuberanță Unirea și s-a manifestat ca atare la alegerile din 1857. Dovadă stampele de epocă. Ministerul propagandei a apărut târziu în lume, și nu a fost o invenție românească. În urma alegerilor au rezultat două Adunări ad-hoc, în Valahia și Moldova, Adunări care trebuiau să se pronunțe asupra Unirii. Au existat încercări foarte dure de a falsifica alegerile în Moldova, unde fanariotul Vogoride, cu girul Austriei și al Turciei a falsificat alegerile și a recurs la *interzicerea presei și la arestări în masă*. Ca urmare a activității intelectualității românești și a propriei misiuni de informare, Comisia Marilor Puteri de la București a fost nevoită să oblige Turcia să anuleze alegerile falsificate.

În Moldova, toți candidații aleși ai Adunării au fost uniونيști, cu două excepții. Dlui magistrul, trebuie să-i precizăm că frații din România ai „cetățenilor din RM” nu sunt doar „moldovenii din România”, ci toți românii.

Dar să revenim la istorie. Zice “magistrul”: Iașii ar fi decăzut după Unire, iar instituțiile s-ar fi mutat la București în urma unor negocieri dure. Desigur, așa ar fi fost cazul în cazul unui divorț, numai că momentul de care e vorba e Unirea. Nu s-a pus problema unde să fie instituțiile României. Bucureștii au fost locația evidentă. Iașii nu au fost niciodată „provinciali” în raport cu Bucureștii, ci, pur și simplu, au rămas un centru *secundar* economic, cultural, social, militar etc. Nici nu putea fi altfel: *Bucureștii erau*

cea mai mare capitală din Sud-Estul Europei

În prima parte a sec. al XIX-lea, deci cu 60 de ani înainte de Unire. Când Budapesta avea 55000 de locuitori, Sofia 12000, Belgradul 19000 iar Atena 10000 de locuitori, Bucureștii aveau peste 70000 de locuitori. Iașii aveau în aceeași perioadă 40000 de locuitori. Explicația este simplă: axa comercială continentală a prosperității nu mai era pe Vistula-Iașii-Chilia, ci urma drumul Constanța-Brăila-București-Viena, Bucureștii îndeplinind funcția vitală de antrepozit general al mărfurilor spre și dinspre Imperiul Otoman, la început, ulterior spre Anglia.

Doctorașul nostru deplânge că moldovenii din Galați sunt împreună cu moldovenii din Focșani, în proiectul regionalizării guvernului Ponta. Știm și noi? Având în vedere că ieșirea la Mare este una dintre cele mai eficiente economii ale României, Focșanii ar avea o șansă economică suplimentară dacă ar fi mai bine cuplat la economia de export a României prin Constanța. Galațiul formează un tandem firesc cu Constanța: unul asigură transportul naval maritim, celălalt ieșirea la Mare a țării. Dintotdeauna cele două porturi au lucrat împreună.

Din acest punct de vedere, mintea de tip comunist este e doctorașului moldovenisto-rus. Planificatorul român, sperăm, a operat în minte cu fragilitățile *geopolitice întreținute* ale acestui spațiu. Teza moldovenistă/rusească, alături de cea hungaristă fiind doi dintre factorii de retard istoric în acest spațiu.

De asemenea, trebuie să-i precizăm insului ajuns magistru prematur, că *valah* înseamnă român, și este denumirea germanică a neamului latin de la Dunăre, fie că e din Maramureș, fie că este din Tesalia. Transilvănenii și moldovenii sunt tot valahi. Faptul că doctorașul îi enumeră viclean, sperând ca cititorul să îi ia separat, este altă poveste, care ține de misiunea lui de proletar al condeii la porțile Europei și de cutie de rezonanta a intereselor rusesti.

În final, moștenirea istorică de care vorbește doctorașul a fost cea a convergenței naționale a teritoriilor-statelor românești. Când conștiința politică a acestui spațiu și-a atins maturitatea deplină din acest punct de vedere, prin Mihai Viteazul și Constantin Brâncoveanu, a apărut ghilotina marilor imperii care a decapitat la propriu energiile naționale. Doctorașul nostru, din acest punct de vedere, nu este decât o coadă de topor.

Problema acestui spațiu este că, nici statul român, nici superputerea, nu își asumă *veghea* asupra acestui punct de lume. Lăsat în părăsire, este tot mai mult cotropit de doctorași în ale separatismelor, slujbași ai unor idei imperiale desuete chiar și pentru inițiatorii lor.

Apropos! Domnul “magistru” ce va mai fac colegii de la Russia Today? Pacat de banii cheltuiti de Țară cu tine!

Pentru Romanian Global News, **Alex Moldovan, Chisinau, licențiat în drept, Științe Politice; specialist (studii postuniversitare) în Relații Internaționale și Drept; magistru în Științe Politice (geopolitica), Management; doctor în drept...etc. etc.**